

SZEMLE

Csengery Kristóf

EGY DÉLELŐTT EGYEDÜL

Mennyi boldogság. A nagy csend a lakásban. A nyugodtan végzett munka. Hogy kimehetsz a konyhába, meginni egy pohár tejet. Mennyi boldogság. Végigsimítod kezedd az asztal felületét, és érzed a szabálytalanságokat. Letöröd vizes ronggyal a párkányt. Mosott ruhát teregetsz. Mennyi boldogság. Telnek a percek, de csak magukat számolják, nincs senki, aki mérné a múltat. Így kellene mindig, kívül a körforgáson. Mennyi boldogság. Régi szavak a számítógép képernyőjén. Friss, hűvös levegő a nyitott ablakból. Halk lépteid, mintha vigyázni kellene valaki álmára. Pedig csupán a harc alszik körülötted: éled az időleges békét.

Holmi, 2010/1.

(Csengery Kristóf 1957-ben született Budapesten. Verset ír.)